

காமராஜர் 100

Kாமராஜரை விட நான்கு வயது சின்னவர் என் அப்பா வேம்புசாமி. இந்தியன் எக்ஸ்பிரஸ் பத்திரிகையில் நிருபராக இருந்த அவர் காமராஜருக்கு நெருக்கமாக இருந்தார். அவருடன் பலமுறை தமிழகத்தை சுற்றி வந்து செய்திக் கட்டுரைகள் எழுதினார். அண்ணாவின் வகுப்புத் தோழராக கல்லூரியில் இருந்தபோதும், அப்பாவின் அரசியல் ஈடுபாடு காந்தி, நேரு, காமராஜர், இந்திரா, ராஜீவ் காந்தி என்றே இருந்தது. நிருபராக ராஜாஜியுடன் நல்ல பழக்கம் இருந்தபோதும், அப்பா எப்போதும் ராஜாஜி எதிர்ப்பாளராகவும் காமராஜர் ஆதரவாளராக வுமே விளங்கினார். காமராஜர்-இந்திரா பிரிவு அப்பாவுக்கு வருத்தம் தந்தது. அதிலும் ராஜாஜியின் சதி இருந்திருக்கும் என்பது அப்பாவின் கருத்து.

இப்படி சிறு வயதிலிருந்தே காமராஜர் பற்றிய ஒரு ஆக்கப் பூர்வமான சித்திரம் என் மனதில் பதிந்திருக்கிறது.

எந்த ஆட்சிக் காலத்தையும் பொற்காலம் என்று சொல்வது எனக்கு உடன்பாடில்லை. என்றாலும், பின்னாளில் தி.மு.க, அ.தி.மு.க, ஆட்சிகளில் ஏற்பட்ட

சீரழிவுகளின் ஒப்பீட்டினாலே காமராஜர் ஆட்சிக் காலத்துக்கு கூடுதல் மரியாதை கிடைத்திருக்கிறது. காமராஜர் இந்திராவுடன் சமரசம் செய்திருந்தால், காமராஜர் எம்.ஜி.ஆருடன் சமரசம் செய்திருந்தால், இந்திய, தமிழக அரசியல் வரலாறு வேறு திசையில் சென்றிருக்குமா என்று கற்பனை செய்து பார்க்கலாம். ஆனால் அப்படிப்பட்ட சமரசங்கள் காமராஜருக்கு சாத்தியப்படவில்லை. தி.மு.கவும் அ.தி.மு.கவும் ஒரே குட்டையில் ஊறிய மட்டைகள் என்ற அவருடைய பிரகடனம், இன்று இரு கட்சிகளும் போட்டி போடுக கொண்டு பி.ஜேபிக்கு சேவை செய்யும் நிலையில் மிகவும் சத்தியமாகிவிட்டது.

காமராஜரின் சாதனைகளாக நான் எப்போதும் மதிக்கும் சில உண்டு. காமராஜர் கம்யூனிஸ்ட்டோ பகுத்தறிவாளரோ அல்ல. ஆனால் அவரது வரம்புக்குள்ளேயே அவர் செய்த பல நடவடிக்கைகள் ஏழை எளிய மக்களுக்குப் பயனளித்தனவே. அவருடைய தனிப்பட்ட பலவீணங்கள் அல்லது தனி வாழ்க்கையை அவர் ஒரு போதும் பொது வாழ்வில், அரசியலில் குறுக்கிட அனுமதித்ததே இல்லை. அப்படி அனுமதித்த அட்டைப்படம் நன்றி: ஏ.கோபண்ணா தொகுத்த காமராஜ் ஆட்சி

தால்தான் கலைஞர் கருணாநிதி யும் எம்.ஜி.ஆரும் பல அரசியல் சீரழிவுகளுக்கு வித்திட்டார்கள்.

பொது மக்களுக்கு நன்மை செய்வதற்கு படிப்பறிவை விட அனுபவ அறிவே முக்கியம் என்பதை நிரூபித்தவர் காமராஜர். கல்வியை பரவலாக்குவதற்கு அவர் மேற்கொண்ட முயற்சிகள்தான் இன்று வரை அடிப்படை பலமாக இருக்கின்றன. 1954லேயே தன் அமைச்சரவையில் இருந்த தாழ்த்தப்பட்ட சாதியில் பிறந்தவரான பரமேஸ் வரணிடம் இந்து அற நிலையத் துறையை அவர் ஒப்படைத்தது மிகப் பெரும் சாதனை. முதுகுளத்தூர் கலவரத்தின் போது பசும்பொன் முத்துரமாலிங்கத்தேவரை கைது செய்து கலவரத்தைக் கட்டுப்படுத்தியது மறக்கக்கூடாத அரசியல் துணிச்சல்.

இன்று எல்லாருக்கும் ஒரே மாதிரி கல்வி தரப்படும் வசதியும் ஏற்பாடும் இல்லாத நிலையும், தொடர்ந்து நடக்கும் தலித்கள் மீதான கொடுமைகளும் காமராஜர் நூற்றாண்டின் களங்கள். இவை துடைக்கப்படுவதுதான் காமராஜருக்கான சரியான நினைவு கூரலாக இருக்க முடியும்.

● அட்டைப்படம் நன்றி: ஏ.கோபண்ணா தொகுத்த காமராஜ் ஆட்சி

ஞாநி பக்கங்கள்

முரசொலி மாறன்

முரசொலி மாறன் உயிருடன் இருந்தவரை பொதுவாகப் பத்திரிகைகள் அவரை இந்த அளவு புகழ்ந்ததில்லை. கட்சித் தொண்டர்களிடம் உறவும் செல்வாக்கும் இல்லாமல் திரை மறைவில் கலைஞரை இயக்கி வந்த முசுடே பேர்வழி என்றுதான் அவர் சித்திரிக்கப்பட்டு வந்தார். அபுர்வமாக அவர் தி.மு.கவின் மனசாட்சி என்று புகழப்பட்டார்.

மரணத்துக்குப் பின் அவரிடம் எல்லாவிதமான நற்குணங்களும் கண்டு பிடிக்கப்பட்டு பக்கம் பக்கமாக எழுதப்படுகின்றன. உலக அளவில் ஏழை நாடுகளின் பாதுகாவலராக அவர் செயல்பட்டார் என்ற அளவுக்குப் புகழுரைகள் இப்போது குவிகின்றன.

இருவிதமான சித்திரிப்புகளுமே முழுமையான வையோ முழு உண்மைகளோ அல்ல. மிகையாகக் கொச்சைப்படுத்துதல், மிகையாகப் புகழுதல் இரண்டும் ஊடகங்களின் இயல்புகளாகிவிட்டதே இதற்குக் காரணம்.

மாறன் நிஜ வாழ்க்கையில் மிகைகளை விரும்பாத யதார்த்த மனிதர். மலர்க்கிரீடம், ராஜராஜ சோழனின் வாரிக் போன்ற தி.மு.கழக மிகைகளுக்கும் அவருக்கும் சம்பந்தம் கிடையாது. உணர்ச்சியை விட அறிவைப் பயன்படுத்துவதே அவருடைய இயல்பாக இருந்தது. எம்.ஜி.ஆரைக் கட்சியிலிருந்து வெளியேற்றுவதை ஆதரிக்காதவர் அவர் என்பது வெளியே பரவலாகத் தெரியாத விஷயம். அது கட்சிக்கு பலவீனமாகத்தான் முடியும் என்ற அவருடைய கணிப்பே சரி என்று காலம் நிருபித்தது.

எழுபதுகளில் அவருடன் எனக்கு நேரடியான ஒரு சிறு மோதல் ஏற்பட்டது. இந்தியன் எக்ஸ்பிரஸ் நிருபராக நான் கலைஞர் கருணாநிதியுடன் தேர்தல் சுற்றுப்பயணம் செல்ல வேண்டியிருந்தது. அதற்காக அதிகாலையில் கோபாலபுரம் இல்லத்துக்குச் சென்றேன். அன்று காலை எக்ஸ்பிரஸ் ஏட்டில் கலைஞரும் எம்.ஜி.ஆரும், ஜாதி- இன் அரசியல் நடத்துவதாக என்தலைமை நிருபர் இராம.திரு.சம்பந்தம் (தற்போது தினமணி ஆசிரியர்) எழுதிய ஒரு விமர்சனக் கட்டுரை வெளியாகியிருந்தது.

நான் மாடிக்குச் சென்று புறப்படத் தயாராக இருந்த கலைஞரை சந்தித்து வணக்கம் சொன்ன உடனே, அவர்

கோபமாக “ என்னயா, ஜாதியை வெச்சு அரசியல் பண்ணேன்னு சம்பந்தம் எழுதியிருக்கான். நீ ஒண்ணும் என்கூட வரவேணாம் போய்யா” என்றார். நான் பதட்டப்படாமல் சிரித்தபடி “அது அவர் கருத்து. நான் வந்திருக்கறது நியூஸ் கவரேஜாக்கு” என்றேன். வரவேண்டாம் என்றார் கலைஞர் மறுபடியும். “ நான் வராட்டி எங்க பேப்பருக்கு ஒரு நஷ்டமும் இல்ல. இந்த நியூஸ் இல்லாட்டியும் நாளைக்கும் வழக்கம் போலதான் விக்கும். கவரேஜ் வராட்டி உங்களுக்குதான் நஷ்டம்” என்று நான் பதில் சொன்னேன். உடனிருந்த முரசொலி மாறன் வெகுண்டு “ என்னடா சொன்னே ?” என்று என்ன முறைத்தார். நான் வெளியேறியிட்டேன்.

சுமார் பத்தாண்டுகள் கழித்து முரசொலி மாறனின் நேரடிப் பார்வையில் நான் ஓராண்டு பணியாற்றினேன். அப்போது இந்த பழைய சம்பவத்தை அவரிடம் நினைவு சூர்ந்தேன். பலமாக சிரித்தார்.

“அதெல்லாம் அந்த நேரத்துல உடனடியா ரியாக்ட் பண்ணிடறது. அதுக்கு அர்த்தம் கெட்டாது.” என்றார்.

அவரிடம் நான் பணியாற்ற நேர்ந்ததே தற்செயலானதுதான். 1987ல் போஃபர்ஸ் பிரங்கி பேர் ஊழல் வெளியான பிறகு மறைமலை நகரில் ஒரு அகில இந்திய காங்கிரஸ் மாநாடு நடந்தது. அதைக் கிண்டல் செய்து “அகில இந்திய போஃபர்ஸ் பிரங்கி ஊழல் ரசிகர் மன்ற சிறப்பிதழ்” ஒன்றை வெளியிட வேண்டும் என்று நானும் என்றன்பன் நாகார்ஜூனும் முடிவு செய்தோம். அதை அச்சிட்டுத் தர பல பெரிய அச்சகங்களில் கேட்டோம். அவர்கள் சம்மதிக்கவில்லை. முரசொலி அச்சகத்தில் அச்சடித்துத் தர முடியுமா என்று கேட்க மாறனை சந்தித்தேன். அவர் எத்தனை பிரதிகள் அடிப்பீர்கள் என்று

**அறுபதுகளுக்குப் பிந்தைய நவீன
காலத்துடன் முதலில் தன்னைப்
பொருத்திக் கொண்ட தி.மு.க
தலைவர் அவர்தான். அவருக்கு
தமிழனின் கடந்த காலத்தின்
பொற்காலம், கண்ணகி மரபு
இவற்றிலெல்லாம்
ஈடுபாடு கிடையாது.**

கேட்டார். ஐந்தாயிரம் என்றோம். நான் முப்பத்தைந்தாயிரம் அடித்தால் உங்களுக்குப் பரவாயில்லையா என்றார் மாறன். எப்படிஎன்றோம். முரசொலி இப்போதுஅத்தனை பிரதிகள் அடிக்கிறோம். அத்துடன் இலவச இணைப்பாகத் தந்துவிடுவோம் என்றார். அப்படியே செய்யப்பட்டது. அதற்குக் கிடைத்த வரவேற்றபையுடேதுஎன்னை அழைத்து வாரந்தோறும் ஞாயிறு இணைப்பாக ராஜீவ் அரசை விமர்சித்து இந்த மாதிரி உங்களால் செய்ய முடியுமா என்று கேட்டார். ஒப்புக் கொண்டு அடேத் ஓராண்டு காலம் ‘புதையல்’ என்ற தலைப்பில் வார இணைப்பைக் கொண்டு வரும் பணியைச் செய்தேன்.

அதில் ராஜீவ் அரசை விமர்சிக்கும் செய்திக் கட்டுரைகளும் தேசிய முன்னணியின் தேவையை வலியுறுத்தும் கட்டுரைகளும் மட்டுமே இடம் பெறலாம் ; தி.மு.க பற்றி புகழ்ந்து எழுதுவதெல்லாம் அதில் வரக் கூடாது என்று நான் சொன்னதை மாறன் ஏற்றுக் கொண்டு அப்படியே செய்ய என்னை அனுமதித்தார். (1988ல் தி.மு.க தேர்தலில் ஜெயித்ததும், நான் இனி உங்களால் பழையபடி ராஜீவ் எதிர்ப்பு செய்யமுடியாத நிலையில் நான்

விலகுகிறேன் என்று அவரிடம் சொல்லிக் கொண்டு விலகிவிட்டேன்.)

மாறனின் முக்கியமான பலம் எதிரில் இருப்பவரின் கருத்தை முழுமையாகக் கேட்டுக் கொண்டு தன் கருத்துக்கு மாற்றாக சொல்லப்படுவதையும் கேட்டுக் கொள்ளும் இயல்புதான். பல முறை விவாதத்துக்குப் பின் தன் கட்டுரையில் மாற்றங்களை செய்யத் தயங்காதவர்..

தி.மு.க, தலைவர்களில் நான் பார்த்து முழுமையாக எகனாமிக் அண்ட பொலிடிக்கல் வீக்லியையும் செமினாரையும் படிக்கிற பழக்கம் இருந்தவர் அவர்தான். திராவிட இயக்கத்தில் ஆங்கிலத்திலும் தமிழிலும் நிறைய படித்து நிறைய எழுதும் மரபில் எஸ்.ராமநாதன், குத்தாசி குருசாமி, அண்ணா ஆகியோரின் வரிசையில் வந்தவர் மாறன்.

மாறன் கட்சி அமைப்பு வேலைகளிலும், டெல்லி அரசியலில் தி.மு.கவின் செல்வாக்கை அதிகரிப்பதிலும் கவனம் செலுத்தாமல், நேரத்தை அதிகமாக எழுத்திலேயே செலவிட்டிருந்தால் குத்தாசி குருசாமி போன்று சிறந்த அரசியல் நையாண்டி எழுத்தாளராகியிருப்பார். 1987ல் மூப்பாண்டியும் சிதமபாரத்தையும் ‘புதையல்’ இணைப்பில் கார்ட்டேனிலும் கட்டுரையிலும் தொடர்ந்து கிண்டல் செய்ய இருவருக்கும் மூப்ஸ், சிப்ஸ் என்று அவர்தான் பெயர் குட்டனார். மாறனின் நையாண்டிக்கு நல்ல உதாரணம், அவர் எழுதிய ‘எங்கள் தங்கம்’ படத்தில் சந்திரனுக்கு இந்தியா ஆனானுப்புவது பற்றி எம்.ஜி.ஆர் செய்யும் பகுத்தறிவுக் கதா காலட்சேபம்.

நவீன் இலக்கியம் பற்றி அவருக்கு கலைஞர் போல அலட்சியப் பார்வை இருக்கவில்லை. பாவை சந்திரன் பொறுப்பில் வந்த குங்குமம் இதழில் புதுமைப்பித்தன் தொடங்கி சம கால நவீன இலக்கியவாதிகள் வரை எல்லாருடைய படைப்புகளும் இடம் பெற மாறனின் லிபரல் பார்வை முக்கியக் காரணம்.

மாறன் ஒரு வலதுசாரி லிபரல் சிந்தனையாளர். அதனால்தான் அவரால் வெகுஜன பத்திரிகை, டி.வி. இரண்டிலும் ஒரு பெரிய நிறுவனத்தைக் கட்ட முடிந்தது.

அறுபதுகளுக்குப் பிந்தைய நவீன காலத்துடன் முதலில் தன்னைப் பொருத்திக் கொண்ட தி.மு.க தலைவர் அவர்தான். அவருக்கு தமிழனின் கடந்த காலத்தின் பொற்காலம், கண்ணகி மரபு இவற்றிலெல்லாம் ஈடுபாடு கிடையாது. ராஜீவ்-ஜெயவர்த்தனே ஒப்பந்தத்தை எதிர்த்து 1987ல் மூத்தமிழர் உரிமைப் பாதுகாப்புக் கூட்டமைப்பின் சார்பில் மு.மேத்தா, சுபலி, குகநாதன், சாலையார், நான், நாகார்ஜூனன், இன்னும் சிலர் கலைஞர்,

வைகோ, மாறன் ஆகியோரை சந்தித்து போராட்ட வடிவம் பற்றி விவாதித்தபோது நான் போடோலேண்ட் போராளிகளின் எதிர்ப்பு வடிவங்கள் பற்றி சொன்னேன். அப்போது மாறன் வடகிழக்கில் இன்னும் அவர்கள் பழங்குடித் தன்மையோடு இருக்கிறார்கள், ஆனால் தமிழ் நாட்டில் தமிழன் மாறி ரொம்ப நாள் ஆகிவிட்டது என்று குறிப்பிட்டார்.

அவர் உணர்ச்சிவசப்பட்டு நான் பார்த்தது வி.பி.சிங் ஆட்சி கவிழ்க்கப்பட்ட போது தான். திமு.கவுக்கு மக்களைவயில் ஒரு இடம் சூடக் கிடைக்காதபோதும், அமைச்சரவையில் தன் ஜனதா தள் கட்சியினரின் எதிர்ப்பை மீறி வி.பி.சிங் தி.மு.கவுக்கு (மாறனுக்கு) கேபினட் அமைச்சர் பதவி அளித்தார். ஃபெடாலிசத்தை நாம் மதிப்பதன் அடையாளம் அது என்று வி.பி.சிங் கூறினார். அந்த ஆட்சி மண்டல் பிரச்சினையில் கவிழ்க்கப்பட்டதும் உடனடியாக வி.பி.சிங் இரண்டு நாட்கள் தமிழகம் முழுவதும் சுற்றுப்பயணம் செய்தார். அப்போது ஒரு சூட்டம் விடாமல் எல்லா ஊரிலும் மாறன் வி.பி.சிங்கின் பேச்சை மொழிபெயர்த்தார். (அதற்கு முன்பு நானோ, வைகோவோ மாறி மாறி மொழிபெயர்ப்பது வழக்கம்) அப்போது மாறன் அதைத் தான் சிங்குக்குத் தெரிவிக்கும் நன்றி அறிவிப்பாகக் கருதிச் செய்தார்.

இனி மாறன் இல்லாத வெற்றிடத்தை தி.மு.க எப்படி நிரப்பும் என்று பத்திரிகைகள் யூகங்களை எழுதி வருகின்றன.

வைகோ தன் கட்சியை தி.மு.கவில் இணைப்பதற்கான சாத்தியங்கள் பற்றியும் பேசப்படுகிறது. அது டெல்லி அரசியலில் வைகோவை பலப்படுத்த உதவுமேயன்றி தமிழகத்தில் அவருக்கு உதவாது. ஏனென்றால் ஒரு பெரிய சாம்ராஜ்யமாக வளர்ந்து விட்ட சன் டிவி நெட் வொர்க்கின் நலனை அரசியல் ரீதியில் பாதுகாத்துக் கொள்ள மாறன் குடும்பத்திலிருந்து இளைய மகன் தயாநிதி மாறன் அரசியலில் இறங்க முடிவு செய்தால், தி.மு.கவுக்குள் ஸ்டாலின் தலைமையுடன் கை கோர்த்தால்தான் முடியும். அப்படிப் பட்ட இணைப்பு வைகோவுக்கு சாதகமானதல்ல.

டெல்லி அரசியலைப் பொறுத்த மட்டில் மாறன் ஓராண்டுக்கும் மேலாக மருத்துவமனையில் செயலிழந்த நிலையில் இருந்து வந்த போதும் தி.மு.கவின் நிலையில் எந்த பாதிப்பும் வந்து விடவில்லை. காரணம் தி.மு.கவின் டெல்லி அரசியல் பற்றிய அனுகுழறை திராவிடக் கோட்பாடுகள், மாநில சுயாட்சி, சமங்கீ அமைப்பு போன்ற சார்ந்ததாக இல்லாமல், உள்ளூர் எதிரி ஜெயலலிதாவை சமாளிப்பதற்கு யாரோடு சேர்ந்தால் நல்லது என்ற ஒற்றைப் பார்வையிலேயே அண்மைக் காலமாக இருந்து வருகிறது. அதுவேதான் தொடரும் என்பதால், அதை நிறைவேற்ற டி.ஆர்.பாலு போதுமானவர்தான். எனவே இன்றைய நிலையில் மாறனின் மரணம் கட்சியை விடக் கலைஞருக்கே மிகப் பெரிய இழப்பு.

சோனியான காங்கிரஸ்

ஞாநி

மத்தியில் ஆட்சியில் இல்லாவிட்டாலும், அதிகமான மாநிலங்களில் ஆட்சி நடத்தி வந்த காங்கிரஸ் கடசி-அடுத்த தேர்தலில் டெல்லியையும் பிடித்துவிடலாம் என்று நம்பி வந்த கட்சிக்கு மிகப் பெரிய பின்னடைவாக மூன்று மாநிலங்களில் ஆட்சி பறிபோய் விட்டது.

மத்தியப்பிரதேசம், ராஜஸ்தான், சட்டில்கர் மாநிலங்களில் காங்கிரஸ் ஆட்சியை இழக்கக் காரணம் என்ன? பல்வேறு அம்சங்களின் தொகுப்பாக இந்தத்தோல்விகள் இருந்தாலும், சில முக்கியமான காரணங்களை மட்டும் பார்ப்போம்.

மத்தியப் பிரதேசத்தில் திக்விஜய் சிங் ஆட்சியில் 12 ஆயிரம் சிறு தொழிற்சாலைகள் மூடப்பட்டன. கிராமங்களில் தினசரி 15 மணி நேரமும் நகரங்களில் 5 மணி நேரமும் மின்வெட்டு.விவசாயிகளுக்கான மின் கட்டணம் 600 சதவிகிதம் உயர்த்தப்பட்டது. 50 சதவிகியகளின் மின் இணைப்புகள் துண்டிக்கப்பட்டன.

ராஜஸ்தானில் அசோக் கெலாட்டின் ஆட்சி ஜாதிப் பிரச்சினையில் சிக்கியது. காங்கிரசின் ஆதரவு ஜாதியான ஜாட்கேள் ஏற்கனவே பி.ஜே.பி அளித்த இட ஒதுக்கீட்டினால் அந்த பக்கம் போய்விட்டார்கள். ராஜ்புத், பிராமண ஜாதிகளின் புதிய அரசியல் அமைப்பான சமாஜிக் நியாய மஞ்சின் பிரவேசம் முக்கமான ராஜ்புத், பிராமண ஆதரவும் காங்கிரசுக்குக் கிட்டாமல் செய்துவிட்டது.

சட்டில்கரில் முதல்வர் அஜித் ஜோகியும் அவர்மகனும் ஊழல்களில் ஈடுபெட்டு வருவதான குற்றச்சாட்டு மக்களிடம் முக்கியத்துவம் பெற்றது. தவிர ஜோகி அசலாக பழங்குடியினரா இல்லையா என்பதை பி.ஜே.பி பிரச்சினையாக்கியது. காங்கிரசின் செல்வாக்குள்ள பிராமண பிரமுகர் வி.சி.சுக்ளா கட்சியிலிருந்து விலகி தேசியக் காங்கிரசில் சேர்ந்து ஜோகியை எதிர்த்து இன்னொரு காரணம்.

காங்கிரசுக்கு கிடைக்கும் என்று நம்பப்பட்ட முஸ்லிம் ஓட்டுகள் மத்தியப்பிரதேசத்திலும்

ராஜஸ்தானிலும் கணிசமாகக் குறைந்திருக்க வாய்ப்பேற்பட்டது. தீக்விஜய் சிங்கும், அசோக் கெலாட்டும் பிஜேபியின் இந்துத்துவா கோஷத்தின் செல்வாக்கைக் குறைக்க தாங்களே ஒரு மென்மையான இந்துத்துவ நிலை எடுப்பது சரி என்று நினைத்து செயல்பட ஆரம்பித்தார்கள். இது மூல்லீம்களிடம் அவநம்பிக்கையை ஏற்படுத்தியது.

டெல்லியில் காங்கிரஸ் முதல்வர் ஷீலா தீட்சித் மறுபடியும் ஆட்சியைப் பிடித்ததற்கான முக்கியமான காரணங்கள் - நல்ல நிர்வாகம், ஊழலற்ற ஆட்சி, மத சார்பற்ற ஆட்சி என்று பரவலாகப் பெயர் எடுத்திருந்ததுதான்.

பி.ஜே.பி இந்த முறை தேர்தலில் இந்துத்துவ கோஷத்தை முன்னிறுத்தாமல், மக்களின் அசல் பிரச்சினையான நல்ல நிர்வாகம் என்பதை இந்த மாநிலங்களில் பிரசாரத்துக்கு பயன்படுத்தியது குறிப்பிடத்தக்கது. இதனால் அது இந்துத்துவாவைப் பின் தள்ளிவிடும் என்று அர்த்தமில்லை. எங்கே, எப்போது, எது செல்லுபடியாகுமோ அதை பயன்படுத்துவது என்ற அனுகுமுறை மட்டுமேயாகும்.

புதிதாக இரண்டு பெண் முதலமைச்சர்கள் - மத்தியப் பிரதேசத்தில் உமாபாரதி, ராஜஸ்தானில் வசந்தராஜே சிந்தியா - வந்திருப்பது வட இந்திய அரசியலில் புதிய மாற்றம் என்பதால் வரவேற்கப்பட வேண்டியதுதான் என்றாலும், இந்தப் பெண்கள் இருவரும் சணாதனிகள் என்பதை கவனிக்கத் தவறக்கூடாது.

காங்கிரசை மக்கள் நிராகரித்ததற்கு வெளி நாட்டவரான சோனியா காந்தியின் தலைமையே காரணம் என்று பி.ஜே.பி இனி குடும்பமான பிரசாரம் செய்யத் தொடங்கும். ஆனால் காங்கிரசுக்குள்

பிரக்ஞா
நாடகக் குழு

பாதல் சர்க்கார் எழுதிய
தேடுங்கள்
நாடகம்
தமிழாக்கம்: கோ.ராஜாராம்

ஷிசம்பர் 19, மாலை 6 மணி
ஸ்ரீராம் நாடக விழாவில்
சென்னை எழும்பூர் மியூசியம் அரங்கு

அனைவரும் வருக

தற்போதைக்கு சோனியாவுக்கு மாற்றான தலைமை இல்லாத நிலையில், காங்கிரசில் இது எந்த பிளவையோ மாற்றத்தையோ ஏற்படுத்தப் போவதில்லை.

இந்தத் தேர்தல் முடிவுகள் தமிழக அரசியலை எந்த அளவுக்கு பாதிக்கும்?

பி.ஜே.பியிடமிருந்து கழற்றிக் கொள்ள தக்க நேரம் பார்த்துக் கொண்டிருக்கும் தி.மு.கவுக்கு இது பெரிய பாதிப்பை ஏற்படுத்தும். அனைத்திந்திய அளவில் ஜினி காங்கிரசடன் செல்வது புத்திசாலித்தன்மாக இருக்காது என்று தி.மு.க தலைமை கருதக்கூடிய வாய்ப்பு இருக்கிறது. அதிலும் பி.ஜே.பி அரசு அடுத்த பொதுத்தேர்தலை முன்கூட்டியே அறிவிக்க முடிவு செய்தால், தி.மு.க அந்தக் கூட்டணியிலேயே தொடரவே முடிவு செய்யும்.

ஜெயலிதாவைப் பொறுத்த மட்டில், இந்தத் தேர்தல் முடிவுகள் அந்தியரான மைய்னோவுக்கு எதிரானது என்ற அத்வானி குரலைத் தொடர்ந்து எதிரொலிப்பார். தி.மு.கவை காங்கிரசடனும் போக விடாமல், பி.ஜே.பியுடனும் நீடிக்க விடாமல் தடுத்துத் தனிமைப்படுத்த வியூகம் வகுப்பதே அடுத்து அவருடைய செயலாக இருக்கும்.

முன்கூட்டி பொதுத்தேர்தல் அறிவிக்கப்பட்டால், ஜெயலிதா, லோக் சபாவுக்கு மட்டும் பி.ஜே.பியுடன் கூட்டு அல்லது தொகுதி உடன்பாடு என்ற நிலைக்குக் கூடச் செல்லலாம். ஹிந்து பத்திரிகை விழாவுக்கு வந்த பிரதமர் வாஜ்பேயியை வரவேற்க விமான நிலையம் செல்லாத ஜெயலிதா, மாறனுக்கு அஞ்சலி செலுத்த வந்தபோது மட்டும் சென்று வரவேற்றதும், சட்டமன்றத்திலேயே ஆந்திர முதல்வர் சந்திரபாபு நாயுடுவை அலட்சியமாகப் பேசியவர் அன்மையில் ஆந்திரம் சென்று நாயுடுவை நேரில் சந்தித்ததும், ஏற்கனவே அவர் வகுக்கத் தொடங்கி விட்ட வியுகத்தின் அடையாளங்கள்தான்.

ம.தி.மு.க, பா.ம.க போன்ற கட்சிகள் பி.ஜே.பி தங்களுடன் உடன்பாடு வைத்துக் கொள்ளும் அதே நேரத்தில் ஜெயலிதாவுடனும் வைத்துக் கொண்டால் கண்டு கொள்ள மாட்டார்கள் என்பது நிச்சயம். இடுகுரிகளின் தலை(மை)விதி தி.மு.க அல்லது அ.தி.மு.கவுடன் கூட்டு வைத்தேயாக வேண்டும் என்று இருந்து வருவதால், பாஜக் கூடல்லாத அனி என்ற ஒற்றைக் காரணம் மட்டுமே அவர்களுக்கு போதுமானது. ரொம்ப அவசியமானால் அதையும் தளர்த்திவிட்டு ம.தி.மு.க, பா.ம.க பாணியைப் பின்பற்றலாம்.

எல்லா அனி மாற்றங்களும் முன்கூட்டி பொதுத்தேர்தலை நடத்துவது என்று பி.ஜே.பிமுடிவு செய்வதைப் பொறுத்தாரும். அப்படிச் செய்ய மாட்டோம் என்று பி.ஜே.பி அறிவித்திருக்கிறது. சொல்லுவதற்கு நேர்மாறாக செய்வதும் இரண்டு விதமாகப் பேசுவதும் அதன் வழக்கம் என்பதை நாம் மறந்துவிடக் கூடாது.

வெட்கங்கெட்டவர்கள்

ஞாநி
பக்கங்கள்

அல்லது சூட்டணி அரசியல்

ஆடையணியாதவர்கள் உலகில் ஆடையணிந் தவன் பைத்தியக்காரனாகத் தோன்றுவான் என்பார்கள். தற்போதைய அரசியலில் கொள்கை பற்றிப் பேசுவது அப்படித்தான் இருக்கும். காரணம் அத்தனை பேருமே வெட்கங் கெட்டவர்கள் ஆகிவிட்டார்கள்.

வெட்கங் கெட்டவர்கள் பட்டியலில் முதலிடத்துக்குக் கடும் போட்டி - திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்துக்கும், பாட்டாளி மக்கள் கட்சிக்கும்தான்.

நான்கு வருடங்கள் தி.மு.க பி.ஜே.பியின் சூட்டணி அரசில் பங்கேற்று டெல்லியில் அமைச்சர் பதவி சுகங்களை அனுபவித்து வந்தபின் இப்போது சூட்டணியிலிருந்து விலகக் காரணம் என்ன ?

இது பற்றி தி.மு.கழகம் அறிவித்த எந்தத் தீர்மானம், அறிக்கையிலும் காரணம் ஒழுங்காகச் சொல்லப்படவில்லை. தமிழகத்தில் இருக்கும் பாரதீய ஜனதா கட்சியினருக்கும் தி.மு.கவுக்கும் சரிப்பட்டு வரவில்லை. இவர்கள் ஜெயலலிதா ஆதரவு நிலையில் இருந்து வந்தார்கள் என்பதைத் தவிர வேறு காரணம் சொல்லப்படவில்லை.

தமிழக பி.ஜே.பி கிளையுடன் உறவு இல்லை என்று கலைஞர் கருணாநிதி அறிவித்து பல மாதங்கள் ஆகிவிட்டன. அப்படியானால் அப்போதே அல்லவா விலகியிருக்க வேண்டும் ? விலகவில்லையே. இப்போது புதிதாக என்ன நடந்தது ?

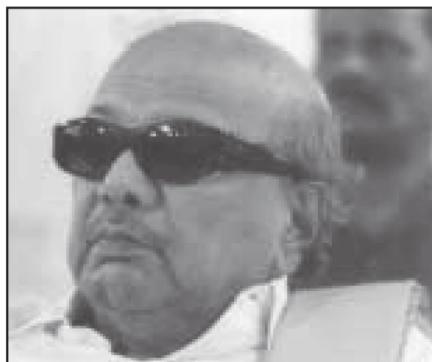
பொடாவை தமிழக அரசு முறைகேடாகப் பயன்படுத்திய விஷயத்தில் பி.ஜேபி வாய் திறக்க மறுத்தபோதும் தி.மு.க விலகவில்லை. கட்டக் கடைசியாக ஒரு மாதம் முன்னால் பொடாவுக்கு திருத்தம் கொண்டு வந்தவரைக்கும் பி.ஜே.பிக்கு ஆதரவு நிலையில் ஓட்டளித்துவிட்டு, இப்போது பொடாவையே ஒரேயடியாக நீக்க வேண்டும் என்று முழக்கமிகுறிறார் கலைஞர்.

கலைஞரின் நிரந்தர மரியாதைக்குரிய வாஜ்பாய், இந்து மத வெறியர் ராமச்சந்திர பரமஹன்சர் இறுதி

அங்கவியில் அயோத்தியில் ராமர் கோவில் கட்டியே தீருவோம் என்று முழங்கியபோதும் தி.மு.க வெளியேறவில்லை. அவ்வளவு ஏன் ? ‘கொல்றாங்க’ என்று ஒற்றை வரி வசனம் பேசி சிறைச்சாலைக்கு ஜெயலலிதா போலீசால் இழுத்துச் செல்லப்பட்டபோதும் டெல்லி பி.ஜே.பி அரசு கண்டுகொள்ளாமல் இருந்ததைக் கூட தன்மானமற்று சகித்துக் கொண்டாகிவிட்டது.

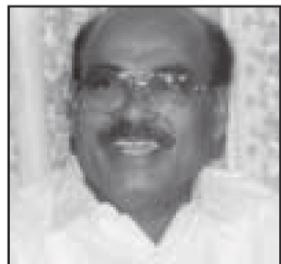
முஸ்லிம்களை விரோதிகளாகக் கருதும் கட்சி பாரதீய ஜனதா என்பது அதன் வித்யார்த்தி பரீஷத்தில் நேற்றுதான் புதிதாகச் சேர்ந்த மாணவனுக்குக் கூடத் தெரிந்த விஷயம். அரசியல் சாணக்கியரான கலைஞருக்கோ வாணியம்பாடி இடைத்தேர்தலில் தி.மு.க வேட்பாளராக நாகூர் ஸீலீபாவை அறிவிவித்தபோது அவரை ஆதரிக்க பி.ஜே.பி மறுத்தபோதுதான் அது உறைத்திருக்கிறது.

**ஜெயலலிதா போலீசால்
இழுத்துச் செல்லப்பட்ட
போதும் பி.ஜே.பி. அரசு
கண்டுகொள்ளாமல்
இருந்ததைக் கூட சகித்துக்
கொண்டாகிவிட்டது**

அதுவும் உடனே அப்போது உறைக்கவில்லை. இப்போது சூட்டணியிலிருந்து விலக முடிவு செய்யும்போது திடீர் என்று பழைய ஞாபகம் வந்திருக்கிறது. ஒவ்வொரு முறை நோன்புக் கஞ்சி குடிக்கும்போதும் ஏன் இதெல்லாம் மனதில் தோன்றவில்லை?

குஜராத் படுகொலைகளின்போது அதை அந்த மாநிலத்தின் சட்டம் ஒழுங்குப் பிரச்சினை என்று கலைஞர் வர்ணித்தார். கொலையுண்டவர்கள் முஸ்லீம்கள். அவர்கள் திட்டமிட்டு ஆர்.எஸ்.எஸ். வெறியர்களால் கொல்லப்பட்டார்கள் என்பதெல்லாம் அப்போது அவருக்கு உறைக்கவில்லை. பி.ஜே.பி சூட்டணியிலிருந்து விலகுவதென்றால் அப்போதல்லவா விலகியிருக்க வேண்டும்?

பாட்டாளி மக்கள் கட்சி சொல்லும் காரணம் இதுவரை அரசியலில் யாருமே சொல்லியிராத புதிய பார்வை

இப்போது ஏன் விலகினார் என்பதற்குக் கூறும் ஒரே காரணம் தி.மு.கவின் அறப் போராட்டத்தை கொச்சைப்படுத்திப் பேசிவிட்டார்கள் என்பதுதான்.

பாட்டாளி மக்கள் கட்சி சொல்லும் காரணம் இதுவரை அரசியலில் யாருமே சொல்லியிராத புதிய பார்வை. தமிழ்நாட்டில் இருக்கும் மோசமான ஜெயலலிதா ஆட்சியை எதிர்ப்பதற்காக இந்தத் தேர்தலில் அதிமுகவுக்கு எதிர் அணியில் சேருகிறார்களாம்.

நடக்கப்போவதோ டெல்லி மக்களைவக்கான தேர்தல். ஜெயலலிதா ஆட்சி நடத்துவது தமிழக சட்டமன்ற பலத்தில். மக்களைவ தேர்தலில் ஜெயலலிதாவை முறியடித்தால் மாநிலத்தில் எப்படி

ஆட்சி மாறிவிடும்? டெல்லியில் தன் ஆதரவுடன் வரும் காங்கிரஸ் சூட்டணியைக் கொண்டு 356ஜப் பயன்படுத்தி ஜெயலலிதா ஆட்சியைக் கலைக்கச் சொல்வாரா ராமதாஸ்?

இப்படி தி.மு.கவும், பா.ம.கவும் பி.ஜே.பி சூட்டணியிலிருந்து இப்போது விலகுவதற்கும் சரி, முதலில் சேர்ந்ததற்கும் சரி இருக்கும் ஒரே காரணம் பதவி, அதிகார சுகங்களை அனுபவிப்பதைத் தவிர வேறு எதுவும் இருப்பதாகத் தெரியவில்லை.

கடைசியாக நடந்த நான்கு மாநில சட்டமன்றத்தேர்தல்களில் மூன்றில் பி.ஜே.பி வென்றிருந்தபோதும், கடந்த சில ஆண்டுகளாக வடமாநிலங்கள் எல்லாவற்றிலும் பி.ஜே.பி யின் செல்வாக்கு சரிந்து வருகிறது என்பதுதான் உண்மை. பல மாநிலங்களில் ஆட்சியில் இருந்து வரும் காங்கிரஸ் அடுத்த தேர்தலில் பி.ஜே.கியை மறியடித்துவிடும் வாய்ப்பு அதிகரித்து வந்ததை கடந்த இரண்டாண்டுகளின் பல்வேறு கருத்துக் கணிப்புகள் சுட்டிக் காட்டியிருக்கின்றன.

தமிழ்நாட்டில் ஜெயலலிதா ஆட்சி இருக்கும் வரை டெல்லி ஆட்சியுடன் சிரேகிதமாக இருக்க வேண்டும் என்ற ஒற்றை அரசியல் விதியை மட்டுமே கலைஞர் பின்பற்ற விரும்புகிறார். டெல்லி பி.ஜே.பி ஜெயலலிதா சார்பாக நகரும்போது, வேறு வழியில்லாமல் அவர் காங்கிரஸை நோக்கி நகர்ந்தாக வேண்டியிருக்கிறது.

இந்தச் சூழ்நிலையிலும் அவர் பி.ஜே.பி யின் மத வெறிப் போக்கை கண்டிப்பதாகவும் இல்லை. வாஜ்பாயியைப் பாராட்டுவதை நிறுத்துவதாகவும் இல்லை. ராஜீவ் கொலையாளிகளை ஆதரிக்கும் கட்சியுடன் காங்கிரஸ் சூட்டு சேரலாமா என்று வாஜ்பாய் மறைமுகமாக தி.மு.கவை இழிவு செய்தபிறகும், வாஜ்பாயி அப்படிப்பட்ட அர்த்தத்தில் எங்களை சொல்லமாட்டார் என்றுதான் கலைஞர் சொல்லுகிறார்.

இன்னமும் இந்த வாஜ்பாய் பாசத்துக்குக் காரணம் என்ன?

தேர்தல் முடிவுகள் எப்படியாகும் என்பது தெரியாத நிலையில் தேர்தலுக்குப் பிறகும் அணி மாற தயார் நிலையில் இருப்பதன் அடையாளமே இது.

தேர்தல் முடிவுகள் காங்கிரஸ்க்கும், பி.ஜே.பி க்கும் இழுபறியாக அமைந்தால், அப்போது கலைஞர் கருணாநிதி பி.ஜே.பி பக்கம் சாய மாட்டார் என்பதற்கு எந்த உத்தரவாதமும் கிடையாது.

மத்தியில் ஸ்திரத்தன்மை வேண்டும் என்ற தேசப்

பாதுகாப்பு கருதி பி.ஜே.பியை அப்போது ஆதரிப்பதாகக் காரணம் காட்டப்பட்டுவிடும். இதே அனுகுமுறையைத்தான் பா.ம.க, ம.தி.மு.க எல்லாருமே எடுப்பார்கள் என்பதிலும் சந்தேகமில்லை.

தவிர காங்கிரஸ் மத்தியில் தனி மெஜாரிட்டி பெற்று ஆட்சி அமைத்தால், அந்த மந்திரிசபையில் தங்களுக்கு இடம் தருமா என்பது பற்றி இந்தக் கட்சிகளுக்கு இன்னமும் நம்பிக்கையில்லாத நிலைதான்.

ஜெயலலிதாவைப் பொறுத்த மட்டிலும் தமிழகத்தில் பி.ஜேபியை வளர்த்து விவேதற்கு பதில் தானே பி.ஜேபியாக மாறிவிட முடிவு செய்துவிட்டதாகவே தோன்றுகிறது. எந்தக் கூட்டணிக் கட்சியின் ஆதாவும் இல்லாமல் தனித்தே தான் அதிகம் ஜெயிக்க முடியும் என்ற நம்பிக்கை அவருக்கு இருப்பதாக ஊடகங்களில் சித்திரிக்கப்படுகிறது.

யதார்த்தத்தில் இது சாத்தியமில்லாத ஒன்று. அப்படி ஒரு அற்புதம் நிகழ்ந்தால் அதற்கு இரண்டே காரணங்கள்தான் சொல்ல முடியும். ஒன்று அசாத்ய பண்பலம். மற்றது தி.மு.க, கலைஞர் கருணாநிதி ஆகியோரின் பச்சை சந்தர்ப்பவாதமும் சுய நலமும் அந்த அளவுக்கு மக்களை வெறுப்பேற்றியிருக்க வேண்டும். இதற்கான அறிகுறிகள் எதுவும் இப்போது இல்லை.

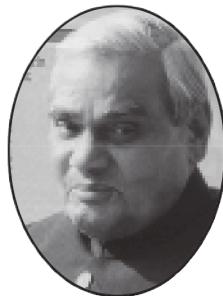
ஜெயலலிதாவும் தேர்தலுக்குப் பின் பி.ஜே.பியோ காங்கிரஸோ எந்த அளவு சீட் பெறுகின்றன என்பதைப் பொறுத்து காய் நகர்த்தலாம் என்ற திட்டத்தில் இருப்பதாகவே தோன்றுகிறது.

அதாவது எல்லா கட்சிகளும் தேர்தலுக்கு முன் ஒரு விதமான கூட்டணி, தேர்தல் முடிவுகளைப் பொறுத்து தேவைப்பட்டால் அனி மாற்றம் என்ற நிலைக்கு தயாராக இருக்கின்றன.

எனவே இதில் யாருக்கும் எந்தக் கொள்கைப் பிரச்சினையும் இல்லை. இன்னும் இந்திய, தமிழக அரசியலில் பாக்கி இருப்பது ஒன்றே ஒன்றுதான். பி.ஜே.பியும் காங்கிரஸும் கூட்டு சேர வேண்டும். தி.மு.கவும் அ.தி. மு.கவும் கூட்டு சேர வேண்டும். அது மட்டுமே பாக்கி.

இந்தக் கேடு கெட்ட அரசியல் சூழலில் மக்கள் என்ன செய்வது? தேர்தலைப் பறக்கணிப்பது என்ற வழிமுறையில் எனக்கு நம்பிக்கை இல்லை. இந்தியச் சூழலில் இன்று அது பி.ஜேபி போன்ற மதவெறி சக்திக்கே அதிக லாபத்தில் சென்று முடியும்.

குறைந்த பட்சம் இரண்டு விஷயங்களை மக்களும்,

பி.ஜே.பி., அ.தி.மு.க.

அமைப்புகளை ஆதரிப்பது மக்கள் விரோத நடவடிக்கை

மக்களிடம் அக்கறையுடன் பணியாற்றும் அறிவுஜீவிகளும் சிந்தனையாளர்களும் வற்புறுத்த வேண்டும்.

ஒன்று தொலை நோக்கிலானது. தேர்தல் முறையை தற்போதைய அபத்தமான சிம்பிள் மெஜாரிட்டி வடிவத்திலிருந்து மாற்றி விகிதாச்சார பிரதிநிதித்துவ முறையைக் கொண்டு வர வேண்டும். அது ஒன்றுதான் ஒவ்வொரு கட்சியின் அசல் மக்கள் ஆதாவை பிரதிபலிக்கக்கூடியது.

இதை இடதுசாரி சக்திகள் முக்கியமாக முன்னெடுக்க வேண்டும். ஏனென்றால் ஒவ்வொரு தொகுதியிலும் இடதுசாரி ஆதாவு வாக்குகள் இருக்கின்றன. ஆனால் அந்த வாக்காளர்கள்

காங்கிரஸும் தி.மு.க.வும் நிச்சயம் உத்தமர்கள் அல்ல

சாகிறவரையில் தங்கள் தொகுதியில் ஒரு இடதுசாரிக் கட்சி வேப்பாளருக்கு ஓட்டு போடும் வாய்ப்பே இல்லாமல் தான் இருக்கிறார்கள். ஓரிரு தொகுதிகளுக்காக மாறி மாறிக் கூட்டணி வைக்கும் அவலத்திலிருந்து தங்களை மீட்டுக் கொள்ளவாவது விகிதாசாரப் பிரதிநிதித்துவ முறைக்குப் போராடுவதற்கு இடதுசாரிகள் முன்னுரிமை தர வேண்டும்.

இரண்டாவது பணி உடனடியானது.

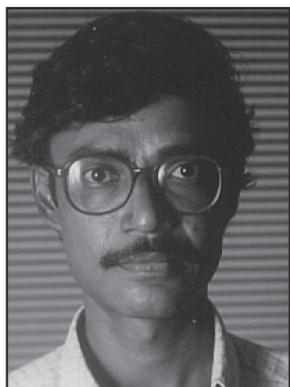
பி.ஜே.பி, அ.தி.முக அமைப்புகளை ஆதரிப்பது மக்கள்விரோத நடவடிக்கை என்பதில் எனக்கு சந்தேகமில்லை. ஆனால் அவற்றுக்கு மாற்றாக நாம் ஆதரித்துத் தீர வேண்டிய கட்டாயத்தில் இருக்கும் காங்கிரஸும், தி.மு.கவும் நிச்சயம் உத்தமர்கள் அல்ல. இவை எல்லாவற்றுக்கும் மாற்று இப்போதைக்கு கண்ணில் தெரியவில்லை.

இந்தச் சூழ நிலையில் காங்கிரஸுக்கும் தி.முகவுக்கும் ஒரு குடிமகனாக, வாக்காளனாக நான் சில நிபந்தனைகளை முன்வைக்க விரும்புகிறேன்.

பெற்றை பெற்றை மெஜாரிட்டி பெற்றை மெஜாரிட்டி பெற்றை மெஜாரிட்டி பெற்றை மெஜாரிட்டி ஆட்சி அமைத்தால் அதில் எல்லா கூட்டணிக் கட்சிகளும் அமைச்சரவையில் இடம் பெறும் என்று இப்போதே அறிவிக்க வேண்டும். ஆட்சி அமைக்கும் வாய்ப்பு கிட்டாவிட்டாலும், கூட்டணியிலிருந்து விலகி எதிர் அணிக்குத் தாவமாட்டோம் என்று தி.மு.க மற்றும் இதர கட்சிகள் உறுதி அளிக்க வேண்டும்.

அடுத்து தமிழகத்தில் நடக்கவிருக்கும் சட்டமன்றத் தேர்தலிலும் தங்கள் கூட்டணி தொடரும் என்ற உறுதியும் தேவைப்படுகிறது. தமிழக ஆட்சியிலும் அமைச்சரவையில் எல்லா கூட்டணிக் கட்சிகளும் இடம் பெறும் என்ற உறுதி மொழியை தி.மு.க வழங்க வேண்டும். ஆட்சி அமைக்கும் வாய்ப்பு தவறினாலும் கூட்டணி தொடரும் என்ற வாக்குறுதியும் தேவை.

இந்த குறைந்த பட்ச நெறிமுறைகளுக்குக் கூட காங்கிரஸும் தி.முகவும் சம்மதிக்காவிட்டால், என்னைப் போன்ற தீவிரமான ஜனநாயகவாதிக்குக் கூட தேர்தல் பாதை திருடர் பாதை என்ற விரக்தி ஏற்பட்டுவிடும்.

அடுத்த இதழில்.....

இந்த இதழில் இடம் பெறாமல் போன

● மார்க்சிய அறிஞர்

எஸ்.என். நாகராஜனுடன்

நேர்காணல் : ஞாநி

● கேன்சர் கல்பாக்கம் -
புதிய கேள்விகள்

● அமெரிக்காவை
ஆளுவது யார்?

● பசுமைப் பக்கம்

புதிய பகுதி ஆரம்பம்
பாஸ்கர் சக்தி
எழுதும்
**எனக்குப்
பிடித்த குழு**

திட்டாந்தம்

பிப்ரவரி-மார்ச் 2004 விலை ரூ.10 ஆசிரியர் : ஞாநி

அரசியல்
அலசல்:
ஞாநி

இ போடு!

வைரமுத்து பற்றி
ஜெயமோகன்

அமெரிக்காவை
ஆளுவது யார்?

பாஸ்கர் சக்திக்கு
பிடித்த கதை:
ஜெயந்தன்

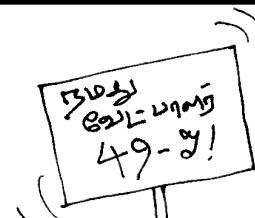
புழுவுக்குப் பிடித்த
பத்து நூல்கள்

கட்டுரைகள்:
ச.தமிழ்ச்செல்வன்,
மு.பாலகுமார்

கவிதைகள்:
மகுடேசவரன், ஆதீ
க.பாலசுப்ரமணியன்

கலைஞரின்
அரசியல் வாரிசு
யார்?: மக்கள் தீர்ப்பு

மனிதன் பதில்கள்
மக்கள் மன்றம்

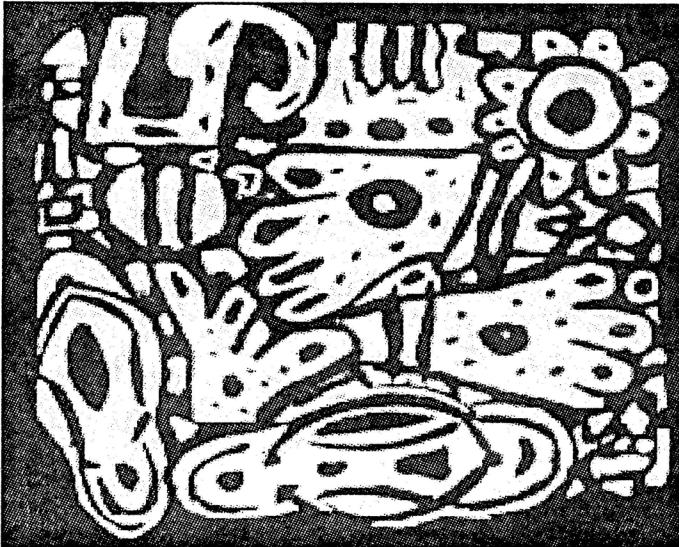

திட்டார்த்தம்

மார்ச் - ஏப்ரல் 2004 விலை ரூ.10 ஆசிரியர் : ஞாநி

ஒந்துயா ஓளிர்கிறது?

பி! . ஒரு சமகால
அவணம்

ஞாநி
பக்கங்கள்

வருக வருக ரஜினி!
யாருக்காவது ஓட்டு போட்டுத்தான்
இக வேண்டுமா?

- கவிதைகள்: ஆர்.கே. இராமநாதன், மு. சத்யா, அ. கார்த்திகேயன், ந. பெரியசாமி ●
- கட்டுரை: ச. தமிழ்ச்செல்வன் ● எதிர்வினைகள்: கண்ணன், ஜெயமோகன் ●
- ஆண்களின் படித்துறை எனும் ஆபாசம்: ப. செயப்பிரகாசம் ●
- இடதுசாரிகள் ஒளிர்கிறார்களா? : த.சந்தரன் ● சிறுக்கை: பெரு. முருகன் ●
- மக்கள் மன்ற விவாதம் : ஒ போடுவதா? ஒட்டுப் போடுவதா? ●